

تبیین و سنجش عملکرد شهرداری ها در چارچوب حکمروایی خوب شهری (مورد مطالعه: منطقه ۳ شهر تهران)

صادق شکوری^۱، میثم ذکاوت^۲، آرزو مومنیان^۳، سید مسعود موسوی حسینی^۴

^۱ - دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه آزاد اسلامی واحد اسلامشهر

^۲ - کارشناس ارشد مدیریت اجرایی از دانشگاه تهران

^۳ - عضو هیات علمی دانشگاه گرمسار

^۴ - کارشناس ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه آزاد اسلامی واحد یادگار امام خمینی (ره) شهر ری

چکیده

امروزه با وجود مشکلات ناشی از شیوه های مدیریتی متمرکز در شهرها، الگوی حکمروایی خوب شهری به عنوان اثربخش ترین، کم هزینه ترین و پایدارترین شیوه اعمال مدیریت پذیرفته شده است. این الگو به عنوان فرایند مشارکتی توسعه تعریف می شود که به موجب آن همه بهره وران شامل حکومت، بخش خصوصی و جامعه مدنی وسایلی را برای حل مشکلات، فراهم می کنند. با توجه به اینکه در کشور ما شهرنشینی سریع در تداوم با مدیریت شهری سنتی شرایط نامساعدی را در شهرها به وجود آورده است، ضرورت تقویت حکومت های محلی و مشارکت مردم و بخش خصوصی در برنامه ریزی و مدیریت شهری اجتناب ناپذیر است. لازمه رسیدن توسعه پایدار شهری، تفویض وظایف و صلاحیت ها و قدرت به حکومت های محلی و سایر ذینفعان محلی می باشد که تمام این ها در قالب شیوه جدیدی از اداره شهرها به نام حکمروایی خوب شهری تعریف می شود. بر همین اساس هدف اصلی پژوهش حاضر تبیین و سنجش عملکرد شهرداری ها در چارچوب حکمروایی خوب شهری (مورد مطالعه: منطقه ۳ شهر تهران) با استفاده از روش توصیفی- تحلیلی، و نوع تحقیق کاربردی و روش مطالعه توصیفی- همبستگی می باشد. روش جمع آوری اطلاعات، پیمایشی از طریق پرسشنامه بود و تجزیه و تحلیل داده ها با استفاده از نرم افزار SPSS صورت گرفت. حجم نمونه تحقیق با استفاده از فرمول کوکران ۳۲۰ نفر محاسبه گردید. نتایج تحقیق نشان داد که مدیران و مسئولین حوزه برنامه ریزی منطقه ۳ تهران باید با توجه به نظرات مردمی و تنها با توجه به اطلاعات درون سازمانی نسبت به برنامه ریزی در شهر اقدام نمایند. در میان مؤلفه های حکمروایی شهری در منطقه ۳ تهران، میزان مشارکت و کارایی در سطحی پایین تر از میانگین مفروض پژوهش و میزان پاسخگویی در سطحی بالاتر قرار دارد.

واژه های کلیدی: الگوی حکمرانی خوب شهری، مشارکت شهروندی، مدیریت شهری، شهرداری منطقه ۳ تهران